

ενάγων ιδιωτικός υπάλληλος, ο δε εναγόμενος δικηγόρος), κρίνεται εύλογο.

Τέλος, απορριπτέα ως μη νόμιμη είναι η ένσταση που πρόβαλε ο εναγόμενος, ότι η ερειδόμενη στις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού αξίωση του ενάγοντος έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή, καθόσον η αξίωση αυτή παραγράφεται, κατ' άρθρο 249 ΑΚ, μετά εικοσαετία.

Συνεπώς, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που απέρριψε την αγωγή ως κατ' ουσίαν αβάσιμη έσφαλε ως προς την εφαρμογή του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων, κατά παραδοχή ως βασίμου του σχετικού λόγου της έφεσης. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η έφεση ως κατ' ουσίαν βάσιμη και να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση.

### 712/2008

(Πρόεδρος: **Δημήτριος Τίγγας**, Πρόεδρος Εφετών).

(Δικαστές: **Σπυριδούλα Γεωργάκη**, **Σπυρίδωνας Μέξας**-Εισηγητής, Εφέτες).

(Δικηγόροι: **Μαγδαληνή Δερματίνου**, **Στέφανος Βαζάκας**, **Σπυρίδων Μπουρδανιώτης**).

**Δικηγόρος.** Διεκδίκηση της αμοιβής του με αγωγή. Στοιχεία της σχετικής αγωγής για να είναι ορισμένη. **Κατάχρηση δικαιώματος.** Ένσταση που προτείνεται κατά της αγωγής του δικηγόρου περί διεκδίκησης της αμοιβής του. Στοιχεία της. Αίτημα με την αγωγή κατά του τρίτου και τόκων. Υπολογισμός της αμοιβής και για τους τόκους. Λεπτομέρειες. Αμοιβή του δικηγόρου. Μόνο για τη **σύνταξη της αγωγής ή της υπογραφής του**, δεν αρκεί. Απαιτείται για τη διεκδίκηση της αμοιβής από το δικηγόρο η σύνταξη του δικογράφου (διατύπωση) και η υπογραφή. Σύνταξη εκθέσεως για τον έλεγχο τίτλων ιδιοκτησίας ακινήτου (160 Κωδ.Δικ) ή ιδιωτικών εγγράφων ή σχεδίου δημοσίου εγγράφου για κάθε είδους δικαιοπραξίες. Δεν απαιτούν και υπογραφή του δικηγόρου. Αρκεί μόνο η σύνταξή τους. **Παραγραφή της αξίωσης για αμοιβή του δικηγόρου.** Περιστατικά.

Για να είναι ορισμένη η αγωγή, με την οποία ο δικηγόρος ζητεί την επιδίκαση της αμοιβής που συμφωνήθηκε με τον εντολέα του για δικαστικές ή εξώδικες ενέργειες, συναφείς με το δικηγορικό επάγγελμα μετά την εκτέλεση τούτων, αρκεί στο δικόγραφο αυτής να μνημονεύονται: α) η συμφωνία περί εντολής και το ύψος της αμοιβής και β) η εκτέλεση της εντολής αυτής με την ενέργεια των αναγκαίων για τη διεκπεραίωση της ανατεθείσας υποθέσεως δικαστικών και εξώδικων πράξεων δεν απαιτείται δε να αναφέρεται ότι ο δικηγόρος ανέλαβε την υποχρέωση να διεξάγει τη δίκη μέχρι τελεσιδικίας ως και ότι σε περίπτωση αποτυχίας δε δικαιούται να

λάβει αμοιβή, αφού η μνεία των στοιχείων αυτών είναι αναγκαία μόνο στη συμφωνία περί εργολαβίας δίκης (ΑΠ 374/2007 ΝΟΜΟΣ, 57/2005 ΝοΒ 2005.1270).

Στην προκειμένη περίπτωση από την εκτίμηση του δικογράφου της αγωγής συνάγεται ότι δεν υπήρχε συμφωνία περί εργολαβίας δίκης, αλλά ότι ο ενάγων θα αμειβόταν με βάση τα ελάχιστα όρια αμοιβής που ορίζει ο Κώδικας περί Δικηγόρων (αρθρ. 98 επ. Ν.Δ 3026/1954). Επίσης στην αγωγή αναφέρεται ότι ο ενάγων παρέσχε τις εκτιθέμενες νομικές υπηρεσίες ύστερα από εντολή του εναγομένου.

Τέλος στην αγωγή εκτίθενται αναλυτικά καθεμία επί μέρους ενέργεια του

ενάγοντος σε κάθε υπόθεση και η οφειλομένη αμοιβή γι' αυτήν, σε τρόπο ώστε να πληρούται η απαίτηση του νόμου περί υπάρξεως πίνακα στην αγωγή, στον οποίο να αναγράφονται λεπτομερώς οι ζητούμενες αμοιβές ή αποζημιώσεις και τα έξοδα (αρθρ. 680 ΚΠολΔ). Κατά συνέπεια η αγωγή είναι ορισμένη. Έτσι έκρινε και η εκκαλουμένη η οποία ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε τον νόμο και πρέπει να απορριφθεί σαν αβάσιμος ο 1ος πρόσθετος λόγος της Α' εφέσεως.

Η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, με την οποία ορίζεται ότι η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν αυτή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, έχει έντονο το χαρακτήρα δημόσιας τάξεως, γιατί αποβλέπει στην καταπολέμηση της κακοπιστίας στις συναλλαγές και γενικά κατά την ενάσκηση κάθε δικαιώματος και συνεπώς δεν αποκλείεται να εφαρμοσθεί και στην περίπτωση ασκήσεως δικαιωμάτων, που απορρέουν από διατάξεις δημόσιας τάξεως όπως είναι εκείνες των άρθρων του Κώδικα περί Δικηγόρων (ν.δ. 3064/1954), με τις οποίες ορίζεται ο τρόπος καθορισμού της αμοιβής του δικηγόρου για τις παρεχόμενες υπηρεσίες του.

Κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος υπάρχει και όταν από την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου ή από την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε ή από τις περιστάσεις που μεσολάβησαν η εκ των υστέρων άσκηση του δικαιώματος έρχεται σε προφανή αντίθεση προς την ευθύτητα και την εντιμότητα, που πρέπει να κρατούν στις συναλλαγές, προς τα επιβαλλόμενα χρηστά συναλλακτικά ήθη ή προς τον εγκείμενο στο δικαίωμα κοινωνικό και οικονομικό σκοπό, έτσι ώστε η ενάσκηση

του να προσκρούει στην περί δικαίου και ηθικής αντίληψη του μέσου κοινωνικού ανθρώπου (ΑΠ 229/2006 ΝΟΜΟΣ).

Για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής δεν αρκεί μόνη η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου να ασκήσει το δικαίωμα του, αλλ' απαιτείται να συντρέχουν και άλλα περιστατικά ή ειδικές συνθήκες και περιστάσεις που προέρχονται κυρίως από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου και του οφειλέτη, ενόψει των οποίων και της αδράνειας του δικαιούχου, να δημιουργήθηκε ευλόγως στον οφειλέτη η πεποίθηση της μη ενασκήσεως του δικαιώματος, οπότε η μεταγενέστερη άσκηση τούτου, που τείνει σε ανατροπή της καταστάσεως, που δημιουργήθηκε υπό τις άνω ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε επί μακρό χρονικό διάστημα, να αντίκειται προφανώς στις καθοριζόμενες από τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ αρχές, γιατί δημιουργεί δυσανάλογη προς την ωφέλεια του δικαιούχου επιβάρυνση του υπόχρεου (ΑΠ-Ολομ. -8/2001 ΕΛΔ 2001.382, ΑΠ 229/2006 όπου παραπ., 212/2004 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 2623/2006 Αρμ. 2007.633).

Ο εναγόμενος είχε ισχυρισθεί (βλ. προτάσεις του πρώτης συζητήσεως, υπό στοιχ. β') ότι από την γέννηση των επιδικων δικαιωμάτων του ενάγοντος για απόληψη της αμοιβής του από την εκτέλεση διαφόρων δικαστικών και εξώδικων ενεργειών το 1997 και εντεύθεν μέχρι την άσκηση της αγωγής (2004) παρήλθε μεγάλο χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτός αδράνησε. Ο εναγόμενος όμως δεν επικαλείται άλλα περιστατικά ή ειδικές συνθήκες από τις οποίες να προκύπτει ότι του δημιουργήθηκε η πεποίθηση περί του ότι ο ενάγων δεν ασκήσει τα επίδικα δικαιώματα του.

Επομένως ο ισχυρισμός ότι η άσκηση των δικαιωμάτων αυτή αντιβαίνει στον κανόνα του αρθρ. 281 ΑΚ και είναι ως

εκ τούτου καταχρηστική είναι απορριπτικός ως αόριστος (βλ. και άρθρο 262 παρ. 1 ΚΠολΔ). Έτσι έκρινε και η εκκαλούμενη, που απέρριψε σιγή την σχετική ένσταση, η οποία ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε τον νόμο και πρέπει να απορριφθεί σαν αβάσιμος ο υπ' αριθμ. 6 λόγος εφέσεως και ο 4ος των προσθέτων λόγων.

Από τα άρθρα 100 παρ.1, 107 παρ. 1 και 110 παρ.1 του Κώδικα δικηγόρων συνάγεται ότι το ελάχιστο όριο αμοιβής του δικηγόρου, όταν δεν υπάρχει συμφωνία γι' αυτή ή δεν συντρέχει περίπτωση υπολογισμού της με βάση τους συντελεστές της δικηγορικής αμοιβής κατά το άρθρο 99 του ίδιου κώδικα, καθορίζεται: Για τη σύνταξη κύριας αγωγής σε ποσοστό 2% επί της αξίας του αντικειμένου της αγωγής και για τη σύνταξη προτάσεων από το δικηγόρο του ενάγοντος κατά την πρώτη συζήτηση της αγωγής 1% επί της αξίας του ίδιου αντικειμένου.

Ως αντικείμενο της αγωγής, εφόσον ζητείται η επιδίκαση χρηματικής απαιτήσεως, νοείται το ποσό αυτής, που ζητείται ως κεφάλαιο, επαυξημένο με τους τυχόν αξιούμενους τόκους μέχρι της ημέρας κατά την οποία αυτή εγέρθηκε, ή αν επακολουθήσει συζήτηση αυτής μέχρι της πρώτης συζητήσεως της στον α' βαθμό, κατά την οποία διαμορφώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 224 του ΚΠολΔ, το αντικείμενο αυτής.

Περαιτέρω για την αξίωση της δικηγορικής αμοιβής είναι αδιάφορο αν έγινε εν όλω ή εν μέρει δεκτό το πιο πάνω αίτημα της αγωγής ή αν τούτο, μετά την πρώτη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, επαυξήθηκε με την πάροδο του χρόνου με την γέννηση και άλλων τόκων ή αν τούτο απορρίφθηκε ολοσχερώς. Εξαίρεση υπάρχει μόνον αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 102 του ίδιου κώδικα, ήτοι αν το αγωγικό αίτημα εί-

ναι προφανώς εξογκωμένο και αυτό μπορούσε να γίνει αντιληπτό και από τον ίδιο το δικηγόρο, οπότε το ελάχιστο όριο αμοιβής υπολογίζεται με βάση το ποσό που έπρεπε να ζητηθεί με την αγωγή κλπ, η μείωση δε αυτή χωρεί και αυτεπαγγέλτως (ΑΠ 1225/2001 ΕΛΔ 2002.118).

Κατά τους ορισμούς και την έννοια των ως άνω διατάξεων (100 παρ.1, 107 παρ.1 και 110 παρ.1 ΚΠολΔ), στις οποίες γίνεται λόγος 'για τη σύνταξη', το δικαίωμα του δικηγόρου να απαιτήσει την προβλεπόμενη από τις εν λόγω διατάξεις αμοιβή προϋποθέτει ολοκληρωμένη την ενέργεια σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση για την οποία προβλέπεται η εν λόγω αξίωση του και ειδικότερα η διαπίστωση από το δικηγόρο του περιεχομένου του οικείου διαδικαστικού εγγράφου και υπογραφή του από τον ίδιο. Η νομική παραδοχή δεν αναιρείται από το άρθρο 173 του ίδιου Κώδικα, κατά τους ορισμούς του οποίου 'Η υπογραφή εγγράφου παρά δικηγόρου χορηγεί αυτώ το δικαίωμα της κατά τον παρόντα νόμον πλήρους δια την σύνταξιν του εγγράφου αμοιβής'.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ως επιπρόσθετη προϋπόθεση για να δικαιούται ο δικηγόρος της απόληψη της προβλεπόμενης αμοιβής η υπογραφή του δικαιούχου της αγωγής, το περιεχόμενο της οποίας εκείνος έχει διατυπώσει, με την οποία και ολοκληρώνεται η σύνταξη της. Μόνο η σύνταξη του κειμένου αυτής ή η υπογραφή της δεν αρκεί. Με τη ρύθμιση αυτή γίνεται αντιδιαστολή προς εκείνη των προηγούμενων άρθρων 160 και 161, με τα οποία προβλέπεται η αμοιβή για τη σύνταξη εκθέσεως για τον έλεγχο τίτλων ιδιοκτησίας ακινήτου (άρθρο 160) ή ιδιωτικών εγγράφων ή σχεδίων δημοσίων εγγράφων για κάθε είδους δικαιοπραξίες (άρθρο 161) χωρίς να απαιτείται στις περιπτώσεις αυτές και η υπογραφή του

δικηγόρου για τη λήψη της αμοιβής του.

Προς την ακολουθούμενη ερμηνεία του άρθρου 173 του Κώδικα Περί Δικηγόρων συμπορεύεται και το άρθρο 51 §§ 1,3 του ίδιου Κώδικα, με το οποίο τιμωρείται πειθαρχικώς τουλάχιστον με πρόστιμο ο δικηγόρος που υπογράφει γνωμοδοτήσεις, δικογράφα ή άλλα έγγραφα, τα οποία δεν έχουν συνταχθεί από εκείνον ή για τα οποία δεν διασκέφθηκε με τον συντάκτη τους (ΑΠ - Ολομ.- 9/2008 ΝΟΜΟΣ).

Κατά το άρθρο 190 του Κώδικα Δικηγόρων, οι απαιτήσεις των δικηγόρων για τις αμοιβές και τις δαπάνες τους παραγράφονται μετά από μια πενταετία, η οποία αρχίζει αν μεν πρόκειται για διοικητικές υποθέσεις ή εξώδικες πράξεις, από το τέλος του έτους κατά το οποίο ενεργήθηκε η σχετική πράξη, αν δε πρόκειται για δίκες από το τέλος του έτους κατά το οποίο ενεργήθηκε από αυτούς η τελευταία διαδικαστική πράξη. Από την διάταξη αυτή συνάγεται ότι η αξίωση του δικηγόρου για την αμοιβή του γεννιέται και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη της από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο ενήργησε την εξώδικη πράξη ή την τελευταία διαικαστική πράξη στη δίκη ή έπαυσε από οποιοδήποτε λόγο να εκπροσωπεί τον εντολέα του, ο χρόνος δε της παραγραφής αρχίζει από το τέλος του έτους στο οποίο εμπύπτει η κατά τα ανωτέρω γένεση της αξιώσεως (ΑΠ - Ολομ. - 42/1990 ΝοΒ 1991.240, ΑΠ 407/2008, 192/2008, 8/2008 ΝΟΜΟΣ).

Όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 269 παρ. 2 γ', 527 αρ. 3 Κ.Πολ.Δ., στη δευτεροβάθμια δίκη είναι, κατ' εξαίρεση, παραδεκτή η προβολή για πρώτη φορά πραγματικών ισχυρισμών που αποτελούν ενστάσεις ή αντενστάσεις, αν κατά την ανέλεγκτη ανααιρετικώς κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, το οποίο δεν είναι υποχρεω-

μένο να την δικαιολογήσει, αποδεικνύονται με δικαστική ομολογία του αντιδίκου, η οποία υπάρχει όταν περιέχει ουσιώδες πραγματικό γεγονός επιζήμιο γι' αυτόν (άρθρ.. 352 παρ. 1 ΚΠολΔ). Η προβολή αυτή μπορεί να γίνει και με τη μορφή κυρίου ή πρόσθετου λόγου εφέσεως από τον εκκαλούντα εναγόμενο (ΑΠ 694/1993 ΕΕΝ 1994.458, βλ. ΑΠ 75/1999 ΝΟΜΟΣ, 821/1998 ΕΛΔ 1999.107, Σαμουήλ, Η έφεση, 2003, παρ. 702).

Αποδεικνύονται τα εξής: (Α) Ο ενάγων είναι Δικηγόρος Πατρών και από το 1997 χειρίσθηκε επτά (7) υποθέσεις του εναγομένου κατ' εντολήν αυτού. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι είχε συμφωνηθεί αμοιβή 12% επί του ποσού που θα επιδικαζόταν από τα Δικαστήρια στις υποθέσεις αυτές δεν αποδείχθηκε ως βάσιμος και κατά συνέπεια η αμοιβή του ενάγοντος θα έπρεπε να ήταν η προβλεπόμενη από τον Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954, του λοιπού: Κώδικας).

Ειδικότερα και σχετικά με καθεμία των υποθέσεων αυτών αποδείχθηκαν τα κάτωθι: Υπόθεση κατά Α.Α Ν.Γ και της ασφαλιστικής εταιρίας «ΕΘΝΙΚΗ». Ο ενάγων συνέταξε, υπέγραψε και κατέθεσε την από 21-3-2000 αγωγή ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών κατά των ανωτέρω, με την οποία εξητείτο να καταβάλλουν στον ενάγοντα ως αποζημίωση, από τροχαίο ατύχημα, το ποσό των 12.945.000 δρχ. ή 37.989,72 ευρώ. Το ποσό αυτό ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι ήταν υπερβολικά διογκωμένο και ότι δεν πρέπει να υπολογισθεί η αμοιβή του ενάγοντος με βάση αυτό. Ο ισχυρισμός όμως αυτός είναι απορριπτός, κυρίως διότι ο εναγόμενος δεν επικαλείται ότι τούτο μπορούσε να γίνει αντιληπτό από τον ενάγοντα. Η αγωγή αυτή συστήθηκε την 16-2-2001 και εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 395/2001 απόφαση του ως άνω Δικαστη-

ρίου, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή.

Κατά της αποφάσεως αυτής ο ενάγων συνέταξε, υπέγραψε και κατέθεσε την από 1-7-2001 έφεση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, η οποία και συζητήθηκε την 19 - 2 - 2004. Ο ενάγων παραστάθηκε κατά την συζήτηση και στους δύο βαθμούς. Για τις διάφορες ενέργειες και έξοδα του ενάγοντος ο εναγόμενος του οφείλει: (1) Για την σύνταξη της αγωγής (37.989,72 ευρώ X 2%) 759,80 ευρώ (2) για δαπάνη χαρτοσημάνσεως αυτής 16,94 ευρώ, (3) για δαπάνη φωτοτυπιών 3,08 ευρώ, (4) για τέσσαρες (4) επιδόσεις (όσοι και οι εναγόμενοι) 44 ευρώ, (5) για παράσταση στο Μονομελές Πρωτ/κείο Πατρών (40 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 5.600 η 16,43 ευρώ (αρθρ. 109 Κώδικα), (6) για σύνταξη των προτάσεων (37.989,72 X 1%) 379,90 ευρώ, (7) για κρατήσεις υπέρ τρίτων στην προείσπραξη του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών (12.000 δρχ.) 35,22 ευρώ (βλ. από 21-2-2001 απόδειξη προεισπράξεως), (8) για πληρωμή του δικαστικού ενσήμου με τα ποσοστά υπέρ τρίτων 212,74 ευρώ, (9) για σύνταξη εφέσεως (40 μεταλλικές δρχ. X 140=) 5.600 δρχ. η 16,43 ευρώ (άρθρ. 125 παρ. 2 κώδικα), (10) για δαπάνη χαρτοσημάνσεως της εφέσεως και των αντιγράφων της 27,95 ευρώ, (11) για την παράσταση στο Εφετείο (50 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 7.000 δρχ. ή 20,54 ευρώ (αρθρ. 111 Κώδικα), (12) για κρατήσεις υπέρ τρίτων στην προείσπραξη του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών 41,60 ευρώ (βλ. από 24-2-2004 απόδειξη) και (13) για την παροχή πρώτης νομικής συμβουλής και τριών επομένων σχετικά με την ως άνω υπόθεση (30 μεταλλικές δρχ. X 140 = 4.200 δρχ. + 15 μεταλλικές X 3 X 140 = 6.300 δρχ.) 10.500 δρχ. ή 30,81 ευρώ (αρθρ. 156 παρ. 2 Κώδικα). Σύνολο ανωτέρω κονδυλίων 1.605,44 ευρώ.

Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι έναντι του ποσού αυτού κατέβαλε στον ενάγοντα το ποσό των 90.000 δρχ. δεν κρίνεται ως βάσιμος γιατί από την επικαλούμενη υπ' αριθμ. 734/16 -1 -2001 απόδειξη εισπράξεως του ενάγοντος δεν προκύπτει ότι το ποσό αυτό αφορά την ως άνω υπόθεση, αλλά αντίθετα αναφέρεται στην απόδειξη « ...-τακτική διαδικασία. Αγωγή ... D 22.452 ... », ενώ η ως άνω υπόθεση εκδικάσθηκε κατά την διαδικασία του αρθρ. 681Α ΚΠολΔ. Το ποσό αυτό αφορά άλλη υπόθεση του εναγομένου (κατά Π.Κ) για την οποία εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 227/2001 απόφαση του Μον/λούς Πρωτ/κείου Πατρών (βλ. ως άνω απόφαση στην οποία αναφέρεται ο προαναφερθείς αριθμός του τριπλοτύπου D 22.452).

Εξ άλλου ναι μεν ο ενάγων είχε εισπράξει την 18-6-2004 από την τότε εναγομένη ασφαλιστική εταιρία ΕΘΝΙΚΗ Α.Ε.Γ.Α. με την ιδιότητα του πληρεξουσίου Δικηγόρου του το ποσό των 1.993,93 ευρώ, που είχε επιδικασθεί στον εναγόμενο με την υπ' αριθμ. 354/2004 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου επί της ως άνω αγωγής όμως το ποσό αυτό ο ενάγων το επέστρεψε στην ασφαλιστική αυτή εταιρία την 8-4-2005 και μάλιστα προσαυξημένο με τόκους και έξοδα 480,22 ευρώ, ήτοι συνολικά 2.474,15 ευρώ (βλ. υπ' αριθμ. 438/8-4-2005 γραμμάτιο εισπράξεως της ανωτέρω εταιρίας).

Κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνει λόγος για εξόφληση του ενάγοντος δια συμψηφισμού του ποσού αυτού με το ως άνω οφειλόμενο, όπως αβάσιμα υποστηρίζει ο εναγόμενος. Υπόθεση κατά Γ.Δ. Ο εναγόμενος είχε διαφορά με τον ανωτέρω εξ αιτίας της υπ' αριθμ. 35047346 επιταγής της Τράπεζας Εργασίας ποσού 1.570.000 δρχ. Στο πλαίσιο της διαφοράς αυτής ο ενάγων (1) συνέταξε την από 15 -11 - 1997 εξώδικη δήλωση κατά της ως

άνω Τράπεζας και του Γ.Δ, για την οποία η αμοιβή του είναι (30 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 4.200 δρχ. ή 12,32 ευρώ (άρθρ. 162 Κώδικα), ενώ κατέβαλε (2) για πληρωμή του δικαστικού ενσήμου και την αναλογία υπέρ ΤΝ και ΤΑΧΔΙΚ επί της από 30 -7-1998 αιτήσεως για έκδοση διαταγής πληρωμής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηλείας, με βάση την υπ' αριθμ. 2505249-0 επιταγή ποσού 1.400.000 δρχ. της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, το ποσό των 117,39 ευρώ, (3) για τέλος απογράφου τις εκδοθείσας υπ' αριθμ. 198/1998 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του ως άνω Δικαστηρίου 28,65 ευρώ, (4) για χαρτοσήμανση και επικύρωση του αντιγράφου της διαταγής πληρωμής 3,77 ευρώ και (5) για κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής 10,27 ευρώ, περαιτέρω δε η αμοιβή του (6) για παραγγελία προς επίδοση είναι 4,11 ευρώ, και (7) για σύνταξη επιταγής προς πληρωμή είναι (40 μεταλλικές δρχ. X 140 = 5.600 δρχ. ή 16,43 ευρώ (άρθρ. 127 παρ.1 Κώδικα).

Ακόμη ο εναγών (8) μετέβη την 10- 8-1998 στο Υποθηκοφυλακείο πύργου προκειμένου να ελέγξει την ακίνητη περιουσία του Γ.Δ με 5ωρη απασχόληση εκτός έδρας, αμοιβή (100 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 14.000 δρχ. ή 41,09 ευρώ (άρθρ. 165 α' κώδικα), για δε τον έλεγχο στο ίδιο Υποθ/κείο (60 μεταλλικές δρχ. X 140 = 8.400 δρχ.) (άρθρ. 164 παρ.1 κώδικα) και μία αίτηση προς τον Υποθ/κα για παροχή αντιγράφου του υπ' αριθμ. 4.758/2997 συμβολαίου (15 μεταλλικές X 140 = 2.100 δρχ.) (άρθρ. 164 παρ. 2 Κώδικα), η αμοιβή του είναι 10.500 δρχ. ή 30,81 ευρώ, (9) συνέταξε την από 14-8-1998 έγκληση για το αδίκημα της καταδολιεύσεως δανειστών σε βάρος των Γ. και Δ.Α (30 μεταλλικές δρχ. X 140 = ) 4.200 δρχ. ή 12, 32 ευρώ (άρθρ. 139 παρ. 1 Κώδικα), (10) παραστάθηκε στην

διεξαγωγή αποδείξεων που είχαν διαταχθεί με την υπ' αριθμ. 77/1999 προδικαστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πύργου στο κατάστημα του Δικαστηρίου αυτού την 10 - 10 - 2000, την 28 -11-2000, την 19-12-2000, την 23 - 1 - 2001, την 3- -4 - 2001 και την 22 - 5 - 2001, ήτοι έξη (6) παραστάσεις (βλ. την υπ' αριθμ. 77/1999 εισηγητική έκθεση).

Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι στις διεξαγωγές αυτές παρέστη ο Δικηγόρος Πύργου Ν.Χ είναι αβάσιμος αφού όπως προκύπτει από την ανωτέρω εισηγητική έκθεση ο Δικηγόρος αυτός παρέστη μόνο την 13 - 2 - 2001 οπότε ζητήθηκε από την πληρεξούσια Δικηγόρο των εναγομένων αναβολή της εξετάσεως του μάρτυρα. Αμοιβή για τις παραστάσεις αυτές (30 μεταλλικές X 6 X 140=) 25.200 δρχ. ή 73,95 ευρώ (άρθρ. 118 παρ. 1 Κώδικα). Για τις παραστάσεις αυτές απαιτήθηκε να απουσιάζει εκτός της έδρας του επί τρίωρο κάθε φορά και του οφειλέτη αμοιβή (3 ώρες X 30 μεταλλικές δρχ. =) 90 μεταλλικών δραχμών για κάθε απουσία και συνολικά (90 X 6) 540 μεταλλικές δραχμές ή (540 X 140=75.600 δρχ. ή 221, 86 ευρώ και (11) για παροχή πρώτης νομικής συμβουλής και ένδεκα επομένων (30 μεταλλικές δρχ. X 140 = 4.200 δρχ. + 15 μεταλλικές X 11 X 140 = 13.100 δρχ.) 17.300 δρχ. ή 50,77 ευρώ (άρθρ. 156 παρ.2 Κώδικα). Σύνολο ως άνω ποσών 623,74 ευρώ. Τα κονδύλια για την σύνταξη (α) της από 30 - 7 - 1998 αιτήσεως προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Ηλείας για την έκδοση με βάση την υπ' αριθμ 2505249-0 επιταγή ποσού 1.400.000 δρχ. της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ διαταγής πληρωμής, (β) της από 14-8-1998 (αριθμ. καταθ. 259/1998) αγωγής (καταδολιεύσεως δανειστή), (γ) των προτάσεων επί της αγωγής αυτής και (δ) της από 30-12-2002 (αριθμ. καταθ. 386/24302) κλήσεως πρέπει να απορρι-



φθούν, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην μείζονα σκέψη, γιατί όπως προκύπτει από το δικόγραφο της υπό στοιχ. (δ) κλήσεως και από την ένορκη κατάθεση του Δικηγόρου Πύργου Ν.Χ, την οποία επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, τα δικόγραφα αυτά υπεγράφησαν από τον ως άνω Δικηγόρο, ανεξάρτητα από την κατάθεση του τελευταίου ότι τα δικόγραφα αυτά είχαν συνταχθεί από τον ενάγοντα (βλ. υπ' αριθμ. 26.121/2005 ένορκη βεβαίωση), αφού, για να δικαιούται ο ενάγων την προβλεπόμενη αμοιβή του αρθρ. 100 του Κώδικα, θα έπρεπε να είχε διατυπώσει και το περιεχόμενο των διαδικαστικών αυτών εγγράφων, γεγονός που εν προκειμένω δεν συνέβη.

Υπόθεση κατά της εταιρείας «Α.Λ, Α.Β.Ε.Ε». Ο εναγόμενος είχε διαφορά με την εταιρία αυτή από πώληση κρασιού και σταφυλιών το 1998. Ο ενάγων (1) συνέταξε την από 12-2-1999 εξώδικη πρόσκληση προς την ως άνω εταιρία, την οποία δεν αρνείται ο εναγόμενος, για την οποία η αμοιβή του είναι (30 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 4.200 δρχ. ή 12,32 ευρώ (αρθρ. 162 κώδικα), (2) συνέταξε την από 4-3-1999 αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής προς το Μον/λές Πρωτ/κείο Πατρών για ποσό 5.989.000 δρχ., για την οποία η αμοιβή του είναι (5.989.000 X 2% = 119.780 δρχ. ή 351,51 ευρώ (αρθρ. 100 παρ. 1 Κώδικα), όμως θα επιδικασθεί το ποσό των 234,78 ευρώ το οποίο ζητεί ο ενάγων, (3) για κρατήσεις υπέρ τρίτων κατά την έκδοση της προεισπράξεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών κατέβαλε το ποσό των 17,61 ευρώ, (4) για χαρτοσήμανση αντιγράφων και φωτοτυπίες κατέβαλε το ποσό των 8,33 ευρώ, (5) για έκδοση του υπ αριθμ. 451/1999 απογράφου της εκδοθείσας, με βάση την ως άνω αίτηση, υπ' αριθμ. 356/1999 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του ως άνω Δικαστηρίου και

για τέλος απογράφου κατέβαλε το ποσό των 3,77 ευρώ, (6) για παραγγελία προς επίδοση η αμοιβή του είναι 4,11 ευρώ, (7) για την σύνταξη της από 16-3-1999 επιταγής προς πληρωμή η αμοιβή του είναι 40 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 5.600 δρχ. ή 16,43 ευρώ (άρθρ. 127 παρ. 1 Κώδικα), (8) συνέταξε την από 2-4-1999 αναγγελία στο πλειστηριασμό ακινήτου της ως άνω εταιρίας την 30-6-1999 με βάση την ανωτέρω διαταγή πληρωμής, η οποία επιδόθηκε στην καθ' ής η εκτέλεση ως άνω ανώνυμη εταιρία (βλ. υπ' αριθμ. 4455/5-4-1999 έκθεση επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτ/κείο Λιβαδειάς Α.Κ) για την οποία η αμοιβή του είναι (40 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 5.600 δρχ. ή 16,43 ευρώ, ενώ για την χαρτοσήμανση και επικόλληση παραστάσεως επί του εγγράφου αυτού του οφείλεται το ποσό των 25,83 ευρώ και (9) για πρώτη νομική συμβουλή επί της ως άνω υποθέσεως 30 μεταλλικές δραχμές και 45 μεταλλικές δραχμές για τρεις επόμενες νομικές συμβουλές, ήτοι συνολικά 75 μεταλλικές δραχμές ή (75 X 140 : 340,75) 30,82 ευρώ. Σύνολο ως άνω ποσών 370,43 ευρώ.

Το κονδύλιο για την σύνταξη της από 10-8-1999 αιτήσεως για υποκατάσταση στην θέση του επισπευδέντος στον ως άνω πλειστηριασμό, για την οποία ζητεί αμοιβή 123,26 ευρώ και ποσό 2,2 ευρώ για φωτοτυπίες της αιτήσεως πρέπει να απορριφθεί γιατί στην προσκομιζόμενη αίτηση προς το Μον/λές Πρωτ/κείο Λιβαδειάς δεν υπάρχει η υπογραφή του ενάγοντος ώστε να δικαιούται την προβλεπόμενη αμοιβή.

Απορριπτέο είναι και το κονδύλιο με το οποίο ο ενάγων ζητεί να του καταβληθεί η επιδικασθείσα με την διαταγή πληρωμής δικαστική δαπάνη ποσού 434,34 ευρώ, αφού η δαπάνη αυτή αποδίδεται όχι στον δικηγόρο αλλά στον νική-

σαντα διάδικο (πρβλ. και αρθρ. 177 Κώδικα). Η ένσταση παραγραφής των ως άνω αξιώσεων του ενάγοντος που είχε προτείνει ο εναγόμενος κατά την πρώτη συζήτηση είναι απορριπτή ως αβάσιμη κατ' ουσίαν, αφού όλες οι ενέργειες του ενάγοντος έγιναν εντός του έτους 1999, από του τέλους του οποίου και μέχρι την άσκηση της αγωγής (31-12-2004, βλ. υπ' αριθμ. 4.107 β/31-12-2004 έκθεση επιδόσεως του Δικ. Επιμελητή Γ.Ν) δεν είχε παρέλθει η προβλεπόμενη 5ετία.

Υπόθεση κατά Ενώσεως Αγροτικών Συνεταιρισμών Ηλείας - Ολυμπίας. Ο εναγόμενος είχε διαφορά με την Ένωση από πώληση σταφυλιών το έτος 1997. Ο ενάγων (1) συνέταξε την από 1-10-1998 αγωγή ενώπιον του Μον/λούς Πρωτ/κείου Πατρών, με την οποία ο νυν εναγόμενος ζητούσε να υποχρεωθεί η Ένωση να του καταβάλει το ποσό των 2.321.676 δρχ. Η αμοιβή του για την εργασία αυτή είναι  $(2.321.676 \times 2\% =) 46.433$  δρχ. ή 136,26 ευρώ (αρθρ. 100 παρ. 1 Κώδικα), ενώ για έξοδα χαρτοσημάνσεως και για την επίδοση της του οφείλεται το ποσό των  $(16,14 + 10,27) 26,41$  ευρώ. (2) Για την παράσταση του στο ακροατήριο του ως άνω Δικαστηρίου η αμοιβή του είναι  $(40 \text{ μεταλλικές } \delta\rho\chi. \times 140 =) 5.600$  δρχ. ή 16,43 ευρώ (αρθρ. 109 Κώδικα) και για την σύνταξη προτάσεων η αμοιβή του είναι  $(2321.676 \times 1\% =) 23.216$  δρχ. ή 68,13 ευρώ (αρθρ. 107 παρ. 1 Κώδικα), ενώ για τις κρατήσεις υπέρ τρίτων που κατέβαλε για την έκδοση της προεισπράξεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών του οφείλεται το ποσό των 16,79 ευρώ, (3) για το δικαστικό ένσημο κατέβαλε το ποσό των 38,15 ευρώ, (4) για την σύνταξη εφέσεως κατά της υπ' αριθμ. 415/2000 αποφάσεως του ως άνω Δικαστηρίου που εκδόθηκε επί της ανωτέρω αγωγής η αμοιβή του είναι  $(40 \text{ μεταλλικές } \delta\rho\chi. \times 140 =) 5.600$  δρχ. ή 16,43

ευρώ (αρθρ. 125 παρ. 2 κώδικα), ενώ για δαπάνες χαρτοσημάνσεως του οφείλεται το ποσό των 27,95 ευρώ και (5) για αμοιβή του για πρώτη νομική συμβουλή (30 μεταλλικές δραχμές) και για τρεις επόμενες νομικές συμβουλές  $(X 15 \text{ μεταλλικές } \delta\rho\chi\mu\epsilon\acute{\sigma}\epsilon\varsigma)$ , ήτοι συνολικά 75 μεταλλικές δραχμές ή  $(75 \times 140 : 340,75) 30,82$  ευρώ (αρθρ. 156 παρ. 2 Κώδικα). Σύνολο των ως άνω ποσών 377,37 ευρώ.

Το κονδύλιο της αμοιβής για την σύνταξη των από 19-1-1998 και από 23-3-1998 εξώδικων δηλώσεων (ανυπόγραφα αντίγραφα των οποίων προσκομίζει ο ενάγων) πρέπει να απορριφθεί κυρίως γιατί, ενόψει της αρνήσεως του εναγομένου, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει έστω και έμμεσα ότι οι δηλώσεις αυτές επιδόθηκαν στην Ένωση, πέραν από το γεγονός ότι οι αξιώσεις από τις εργασίες αυτές έχουν υποπέσει σε παραγραφή, αφού από το τέλος του 1998 μέχρι την άσκηση της αγωγής (2004) παρήλθε διάστημα μεγαλύτερο της 5ετίας.

Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι ο ενάγων έλαβε για τις ως άνω υποθέσεις το ποσό των 186.200 δρχ. ή 546,44 ευρώ, που αποδεικνύεται κατ' αυτόν από την υπ' αριθμ. 501/15-2-1999 εξοφλητική απόδειξη του ενάγοντος και ότι επομένως έχει εξοφληθεί είναι αβάσιμος, κυρίως γιατί η απόδειξη αυτή έχει εκδοθεί στο όνομα του Αγροτικού Συν/σμού Πέτρα Αχαΐας (βλ. κατωτέρω υπ' αριθμ. 6).

Υπόθεση κατά της εταιρείας «Μ.Γ και Σια Ε.Ε». Με την εταιρία αυτή ο εναγόμενος είχε διαφορά από την πώληση κρασιών το έτος 1997. Ο ενάγων (1) συνέταξε και κατέθεσε στο Μον/λές Πρωτ/κείο Πατρών την από 20-2-1998 αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής για ποσό 1.327.980 δρχ., για την οποία η αμοιβή του είναι  $(1.327.980 \times 2\% =) 26.560$  δρχ. ή 77,94 ευρώ (αρθρ. 100 παρ. 1 Κώδι-



κα), συν παράσταση (40 μεταλλικές δρχ. X 140) = 5.600 δρχ. ή 16,43 ευρώ (αρθρ. 109 κώδικα), (2) για κρατήσεις υπέρ τρίτων κατά την έκδοση της προεισπράξεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών κατέβαλε 4.250 δρχ. καθώς και για χαρτοσημάνσεις 1.750 δρχ., ήτοι σύνολο 6.000 δρχ. ή 17,61 ευρώ, ενώ για δικαστικό ένσημο κατέβαλε το ποσό των 21,83 ευρώ, (3) για έκδοση απογράφου της εκδοθείσας υπ' αριθμ. 201/1998 διαταγής πληρωμής κατέβαλε το ποσό των 1,06 ευρώ, ενώ για τέλος απογράφου το ποσό των 9,08 ευρώ, (4) για την χαρτοσήμανση και επικύρωση των αντιγράφων της διαταγής πληρωμής η αμοιβή του είναι 3,77 ευρώ, (5) για την παραγγελία προς επίδοση η αμοιβή του είναι 4,11 ευρώ, (6) για την σύνταξη της επιταγής προς πληρωμή η αμοιβή του είναι (40 μεταλλικές δρχ. X 140 =) 5.600 δρχ. ή 16,43 ευρώ (αρθρ. 127 παρ. 1 κώδικα), (7) για την επίδοση της διαταγής πληρωμής κατέβαλε το ποσό των 14,67 ευρώ (η διαταγή πληρωμής επιδόθηκε δεδομένου ότι ασκήθηκε κατ' αυτής ανακοπή), (8) για παράσταση και υποβολή σημειώματος στην δίκη επί της αιτήσεως αναστολής κατά της ως άνω διαταγής πληρωμής την 27- 5 - 1998 η αμοιβή του είναι (40 μεταλλικές X 140 = 5.600 δρχ. ή 16,43 ευρώ (αρθρ. 107 παρ. 4 Κώδικα), ενώ για τις κρατήσεις υπέρ τρίτων που κατέβαλε για την έκδοση της προεισπράξεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών του οφείλεται το ποσό των 14,67 ευρώ, (9) για παράσταση, σύνταξη και κατάθεση προτάσεων στην δίκη επί της ανακοπής που άσκησε η εναγομένη κατά της ως άνω διαταγής πληρωμής (βλ. υπ' αριθμ. 113/1999 απόφαση του Μον/λούς Πρωτ/κείου Πατρών) η αμοιβή του είναι (1.329.980 X 2% = 26.598 δρχ. ή 78,04 ευρώ (αρθρ. 107 παρ. 1 Κώδικα), (10) για κρατήσεις υπέρ τρίτων που κατέβαλε για την έκδοση της

προεισπράξεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών και για χαρτοσημάνσεις του οφείλεται το ποσό των 17,61 ευρώ, (11) για δαπάνη χαρτοσημάνσεως της από 14 - 6 - 1999 εφέσεως και των αντιγράφων της κατά της ως άνω υπ' αριθμ. 113/1999 αποφάσεως δαπάνησε 27,95 ευρώ, (12) για την παράσταση του στο Δικαστήριο τούτο κατά την συζήτηση της εφέσεως η αμοιβή του είναι (50 μεταλλικές δρχ. X 140 = 7.000 δρχ. ή 20,54 ευρώ (αρθρ. 111 Κώδικα), ενώ για κρατήσεις υπέρ τρίτων που κατέβαλε για την έκδοση της προεισπράξεως του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών και για χαρτοσημάνσεις του οφείλεται το ποσό των 95,08 ευρώ και (13) για αμοιβή του για πρώτη νομική συμβουλή (30 μεταλλικές δραχμές) και για τρεις επόμενες νομικές συμβουλές (X 15 μεταλλικές δραχμές), ήτοι συνολικά 75 μεταλλικές δραχμές ή (75 X 140 : 340,75) 30,82 ευρώ (αρθρ. 156 παρ. 1 Κώδικα). Σύνολο των ως άνω ποσών 484,07 ευρώ.

Το κονδύλιο με το οποίο ο ενάγων ζητεί να του καταβληθεί η επιδικασθείσα με την διαταγή πληρωμής δικαστική δαπάνη ποσού 135,00 ευρώ είναι απορριπτό, αφού η δαπάνη αυτή αποδίδεται όχι στον δικηγόρο αλλά στον νικήσαντα διάδικο. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι ο ενάγων έλαβε για την ως άνω υπόθεση το ποσό των 60.000 δρχ. ή 176,08 ευρώ είναι αβάσιμος, κυρίως γιατί η απόδειξη του ενάγοντος που αναφέρεται στο ποσό αυτό (υπ' αριθμ. 502/15 - 2 - 1999) έχει εκδοθεί στο όνομα του Αγροτικού Συν/σμού Πέττα Αχαΐας (βλ. κατωτέρω υπ' αριθμ. 6).

Υπόθεση Αγροτικού Συνεταιρισμού Πέττα Αχαΐας. Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι το τέλος Οκτωβρίου 1999 παρέδωσε στον εναγόμενο, που ήταν Πρόεδρος του Συν/σμού και έπρεπε να παραδώσει τα σχετικά βιβλία στην νέα διοίκηση, ύστερα από αίτημα του, δύο αποδείξεις που είχε εκ-

δώσει τον Φεβρουάριο 1999 με αριθμούς 501/15-2-1999 και 502/15-2-1999 ποσού 186.200 δρχ. ή 546,44 ευρώ και 60.000 δρχ. ή 176,08 ευρώ αντίστοιχα προκειμένου να τις καταχωρήσει στα βιβλία του Συν/σμού και ότι ο εναγόμενος του «εγγυήθηκε» ότι θα του καταβάλει αυτός προσωπικά τα ως άνω ποσά μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου 1999. Οι αποδείξεις αυτές αφορούσαν η μεν πρώτη (α) αμοιβή για την σύνταξη τριτανακοπής και αίτηση για αντικατάσταση μελών προσωρινής διοικήσεως του Συν/σμού, ύστερα από την έκδοση της υπ' αριθμ. 6/1998 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Δύμης, με την οποία διορίστηκαν τα μέλη της προσωρινής διοικήσεως αυτού, (β) αμοιβή για σύνταξη αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως της ως άνω αποφάσεως, (γ) παράσταση στην δική επί της τριτανακοπής και (δ) παράσταση στην δίκη επί της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως, η δε δεύτερη προκαταβολή αμοιβής του για την έκδοση διαταγών πληρωμής σε βάρος μελών του Συν/σμού.

Και ναι μεν στα ως άνω δικόγραφα (τριτανακοπή, αίτηση αναστολής εκτελέσεως) δεν είναι διάδικος ο Συν/σμός, αλλά τριτανακόπτοντες και αιτούντες είναι τέσσερα μέλη του Συν/σμού μεταξύ των οποίων και ο εναγόμενος, για λογαριασμό των οποίων και παραστάθηκε ο ενάγων στο Ειρηνοδικείο Δύμης κατά την εκδίκαση των ανωτέρω υποθέσεων, οι αποδείξεις όμως αυτές έχουν εκδοθεί στο όνομα του ως άνω Συν/σμού.

Από κανένα δε αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη της επικαλούμενης συμφωνίας «εγγυήσεως» (ορθότερα στερητικής αναδοχής χρέους, αρθρ. 471 επ. ΑΚ, βλ. Κρητικό, στον ΑΚ Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, αρθρ. 471 1,2), ούτε ο ενάγων επικαλείται ότι το ποσό αυτό του οφείλει ο εναγόμενος ως (συν)εντολέας του στον χειρισμό των ως άνω υποθέσεων.

Κατά συνέπεια πρέπει το κονδύλιο αυτό της αγωγής να απορριφθεί ως αβάσιμο, κατ' ουσίαν. Η εκκαλουμένη που το απέρριψε με την εσφαλμένη αιτιολογία ότι έχει υποπέσει σε παραγραφή η σχετική αξίωση του ενάγοντος ορθώς κατ' αποτέλεσμα έκρινε και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο 2ος λόγος (κατά το β' σκέλος του) της β' εφέσεως (αντικατάσταση αιτιολογίας της εκκαλουμένης δεν πρέπει να γίνει αυτή θα εξαφανισθεί κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα).

Ενόψει όλων των ανωτέρω το ποσό που οφείλει ο εναγόμενος στον ενάγοντα ανέρχεται σε  $(1.605,44 + 623,74 + 370,43 + 377,37 + 484,07 =) 3.461,05$  ευρώ. Όμως, εκ των ανωτέρω αξιώσεων οι αναφερόμενες στην υπ' αριθμ. 2 υπόθεση με τους αριθμούς (1) ποσού 12,32 ευρώ και (2) ποσού 41,05 ευρώ και 30,81 ευρώ και συνολικά 84,22 ευρώ έχουν υποπέσει στην 5ετή παραγραφή, αφού γεννήθηκαν εντός των ετών 1997 και 1998 από το τέλος των οποίων μέχρι την άσκηση της αγωγής παρήλθε διάστημα μεγαλύτερο της 5ετίας. Ο εναγόμενος προτείνει την ένσταση της παραγραφής των αξιώσεων αυτών το πρώτον ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με τον 5ο λόγο της εφέσεως. Η ένσταση αυτή είναι παραδεκτή, αφού αποδεικνύεται από δικαστική ομολογία του ενάγοντος, ήτοι από το δικόγραφο της αγωγής.

Επομένως η οφειλή του εναγομένου διαμορφώνεται σε  $(3.461,05 - 84,22 =) 3.376,83$  ευρώ. Ο ενάγων είχε οχλήσει εξωδίκως τον εναγόμενο να του καταβάλει για τον χειρισμό των επιδικων υποθέσεων το ποσό των 8.459,20 ευρώ με την από 28-7-2004 εξώδικη πρόσκληση του, η οποία του επιδόθηκε την 29-7-2004 (βλ. υπ' αριθμ. 3.972 Β/29 - 7 - 2004 έκθεση επιδόσεως του Δικ. Επιμ. Γ.Ν).

Επομένως ο εναγόμενος περιήλθε έκτοτε σε υπερμερία και οφείλει τόκους υπερμερίας για το ως άνω ποσό από την 30 - 7 - 2004 (αρθρ. 340, 345 ΑΚ) και μέχρι την εξόφληση, αφού και το ύψος των νομίμων τόκων που οφείλει για τον μετά την άσκηση της αγωγής χρόνο συμπίπτει με το ύψος των τόκων υπερμερίας (άρθρ. 109 ΕισΝΑΚ, β.δ. της 21/21-8-1946, άρθρον μόνον, παρ. 1, Σταθόπουλος, στον ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρ. 345.2).

Επομένως η εκκαλουμένη που επιδίκασε στον ενάγοντα το ποσό των 7.177,60 ευρώ εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τον νόμο και κακώς εκτίμησε τις αποδείξεις και πρέπει αφού απορριφθούν, πέραν των όσων απορρίφθηκαν ανωτέρω, ως αβάσιμοι κατ' ουσίαν (α) οι υπ' αριθμ. 1,3,4 στοιχ. α', β' και γ' κύριοι λόγοι της Α' εφέσεως (εναγομένου) καθώς και οι υπ' αριθμ. 1, 2, 3, 5, 7 και 8 πρόσθετοι λόγοι της εφέσεως αυτής και (β) όλοι οι λόγοι της αντεφέσεως (ειδικότερα ο γ' λόγος λόγω της απορρίψεως του υπό στοιχ. Β' κατά το β' σκέλος του λόγου της Β' εφέσεως- του ενάγοντος- και ο 3ος λόγος, που αφορά την επιδικασθείσα στον ενάγοντα δικαστική δα-

πάνη, ως άνευ αντικειμένου λόγω της εξαφανίσεως της εκκαλουμένης αποφάσεως) και η αντέφεση στο σύνολο της, καταδικαζομένου του αντεκαλούντος στην δικαστική δαπάνη του αντεφεσιβλήτου, επειδή ητάται (αρθρ. 183, 176 ΚΠολΔ) κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό, να γίνουν δεκτοί ως κατ' ουσίαν βάσιμοι (i) οι υπ' αριθμ. 2 (εν μέρει) και 3 (κατά το β' σκέλος του) και 5 κύριοι λόγοι της Α' εφέσεως, καθώς και οι υπ' αριθμ. 6,9, 10, 11, 12 και 13 πρόσθετοι λόγοι της εφέσεως αυτής και (ii) οι υπό στοιχ. Α', Β' (κατά το α' σκέλος του) και Γ' λόγοι της Β' εφέσεως (του ενάγοντος), να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση, να κρατηθεί η υπόθεση και να δικασθεί κατ' ουσίαν (αρθρ. 535 παρ. 1 ΚΠολΔ), να γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 3.376,83 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την 30 - 7 - 2004 μέχρι την εξόφληση και να καταδικασθεί ο εναγόμενος σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, επειδή ητάται εν μέρει (αρθρ. 183, 178 παρ. 1 ΚΠολΔ) κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

### 717/2008

(Πρόεδρος: **Δημήτριος Τίγγας**, Πρόεδρος Εφετών).

(Δικαστές: **Γεράσιμος Τσούνης**-Εισηγητής, **Δημήτριος Νινιός**, Εφέτες).

(Δικηγόροι: **Γεώργιος Μάρκου**, **Ιωάννης Βελλόπουλος**).

**Δικηγόρος.** Σύμβαση με ν.π.δ.δ. (όπως η ΤΕΔΚ) για να παρέχει τις **νομικές του υπηρεσίες για ένα έτος**. Δεν καλύπτει **πάγιες και διαρκείς ανάγκες** γιατί απαγορεύεται από το νόμο (άρθρο 6 παρ. 1 εδ. τελευταίο ν. 2527/1997) που θεωρεί στην περίπτωση αυτή αυτοδικαίως και καθολοκληριαν άκυρη τη σύμβαση μίσθωσης έργου. Επι πλέον δεν μπορεί ούτε να ανανεωθεί ούτε να παραταθεί (άρθρο 6 παρ. 3 ν.2527/1997). Η σύμβαση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως **έμμισθη εντολή αορίστου χρόνου με πάγια αντιμισθία**. Περιστατικά.

Αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο ενάγων είναι δικηγόρος και μέλος του δικηγορικού Συλλόγου Πατρών, το δε εναγόμενο με

την επωνυμία «Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ν. Αχαΐας» (ΤΕΔΚ Ν. Αχαΐας) ΝΠΙΔ που ανήκει όμως στο δημόσιο τομέα